II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/930 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2021. március 1.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a rendelet 181. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 182. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett gazdasági dekonjunktúra jellegét, súlyosságát és időtartamát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 181. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésére és 182. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

(1) Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja az intézmények számára, hogy a minősítési kategóriákhoz vagy halmazokhoz társítandó kockázati paraméterek számszerűsítése során a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő saját LGD-becsléseket használjanak, ha ezek a becslések konzervatívabbak a hosszú távú átlagnál. Hasonlóképpen, az említett rendelet 182. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja az intézmények számára, hogy a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozóan a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő saját becsléseket alkalmazzanak, ha ezek a becslések a hosszú távú átlagnál óvatosabbak.

(2) Tekintettel a különböző portfóliók sajátosságaira, az intézmények számára elő kell írni, hogy az 575/2013/EU rendelet 142. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott egyes kitettségtípusok esetében külön-külön azonosítsák a gazdasági dekonjunktúra időszakait.

(3) Egy adott kitettségtípus esetében a gazdasági dekonjunktúra jellegét egy olyan gazdasági mutatókészletre való hivatkozással kell meghatározni, amelyek az adott kitettségtípusra jellemző gazdasági ciklus magyarázó változóinak vagy mutatóinak minősülnek. E gazdasági mutatókészletnek makrogazdasági és hitelhez kapcsolódó mutatókat is magukban kell foglalniuk. Ennek célja annak biztosítása, hogy a hasonló típusú kitettségek esetében az intézmények általában azonos gazdasági dekonjunktúrát azonosítsanak.

(4) Bár a realizált LGD-k és a realizált hitel-egyenértékesítési tényezők szintje a gazdasági dekonjunktúra következtében jelentősen meghaladhatja a hosszú távú átlagot, a gazdasági dekonjunktúrát jellemző feltételek nem tekinthetők egyenértékűnek a stressztesztekhez használt feltételekkel. A stressztesztekhez használt feltételek súlyosabbak lehetnek, és esetleg szélsőségesebb forgatókönyveket is alkalmazhatnak, amelyek nem feltétlenül múltbeli megfigyeléseken alapulnak. Az 575/2013/EU rendelet és az azt kiegészítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelően rendelkeznek a stressztesztek elvégzéséről azokban az esetekben, amikor erre szükség van, a saját LGD-becslésekkel és a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslésekkel kapcsolatos rendelkezések pedig nem írnak elő stressztesztet. A saját LGD-becslések és a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések alkalmazásában a gazdasági dekonjunktúra meghatározásának ehelyett a múltban megfigyelt gazdasági feltételeken kell alapulnia.

([1]) HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

(5) A gazdasági dekonjunktúra súlyosságát a vizsgált kitettségtípus esetében a dekonjunktúra jellegét tükröző gazdasági mutatók megfelelő múltbeli időintervallumban megfigyelt legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékeire való hivatkozással kell meghatározni. A mutatókészletben lévő minden egyes gazdasági mutató esetében a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értéket kell használni, mivel ez a módszer azonos súlyú kérdésként kezeli a stabilitás és a megfelelő időintervallumban megfigyelt legsúlyosabb körülmények azonosítását. Erre a megközelítésre a 12 hónapos időszak vizsgálatának egyszerűsége miatt esett a választás, valamint azért, mert egy ennél hosszabb időszak potenciálisan tompíthatja a valamely gazdasági mutató tekintetében megfigyelt kedvezőtlen körülményeket. A gyakoribb értékek, például a negyedéves értékek ezzel szemben szezonális hatásoknak lehetnek kitéve. Másrészt a ritkább értékek, például a 36 havi átlagértékek nem feltétlenül jelenítik meg a súlyos körülmények időszakait.

(6) Még az évente jelentett gazdasági mutatók esetében sem feltétlenül ugyanaz minden esetben az a 12 hónap, amelyre a mutatók vonatkoznak. Egyes mutatók a naptári évekre, mások a pénzügyi évekre, megint mások az adóévekre stb. vonatkoznak. A gazdasági dekonjunktúra periódusainak azonosítása céljából ezért lehetővé kell tenni, hogy mind az évente jelentett gazdasági mutatók, mind a gyakrabban jelentett mutatók esetében az év bármely időpontjában kezdődő 12 hónapos időszakokat lehessen alkalmazni.

(7) Tekintettel arra, hogy egy kitettségtípus különböző üzleti tevékenységekhez, ágazatokhoz vagy földrajzi területekhez kapcsolódó kitettségeket is magában foglalhat, egy kitettségtípus esetében a gazdasági dekonjunktúra akár egy, akár több különálló „visszaesési időszakból" állhat. A visszaesési időszakot olyan meghatározott időszaknak kell tekinteni, amelyben valamely irányadó gazdasági mutató a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értéket mutatja. Ha két vagy több gazdasági mutató esetében a megfigyelt legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékhez kapcsolódó csúcsok vagy mélypontok egyidejűleg vagy röviddel egymás után jelentkeznek, e gazdasági mutatók mindegyikét ugyanahhoz a „visszaesési időszakhoz" kell rendelni. A rendelet azért biztosítja az egynél több különálló visszaesési időszakot magában foglaló gazdasági dekonjunktúra lehetőségét, hogy minden irányadó gazdasági mutatót figyelembe vegyenek, ami a gazdasági visszaesés ideje alatti LGD-és hitel-egyenértékesítési tényező becslésével összefüggésben elemzendő, egymást át nem fedő visszaesési időszakok meghatározásával biztosítható.

(8) A túlzott összetettség elkerülése érdekében helyénvaló összeállítani a minden esetben figyelembe veendő gazdasági mutatók jegyzékét. Tekintettel azonban az egyes portfóliók sajátosságaira, az intézményeknek olyan további gazdasági mutatókat is figyelembe kell venniük, amelyek az adott kitettségtípusra jellemző gazdasági ciklus magyarázó változói vagy mutatói.

(9) Tekintettel a portfóliók földrajzi és ágazati sokféleségére, nem lehet konkrétan meghatározni azokat az adatforrásokat, amelyeket a világ minden joghatóságában és minden ágazatban minden egyes felsorolt mutatóhoz használni kell. Ezen túlmenően az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet értelmében már jelenleg is megbízható adatokat kell használniuk, és megbízható rendszerekkel kell rendelkezniük az összes kockázati paraméter becslésének validálására. Következésképpen az intézményeknek minden esetben bizonyítaniuk kell az általuk a mutatóértékek megállapításához használt adatforrások pontosságát és megbízhatóságát. Ezért e rendeletben nem szükséges külön szabályokat megállapítani a felhasználandó adatforrások meghatározására vonatkozóan.

(10) Az intézményeknek megfelelő megbízható adatforrásokat kell használniuk, de nem kötelezhetők arra, hogy adatokat gyűjtsenek a rendelkezésre álló gazdasági mutatókról, ha ennek költségei – a mutató típusára, valamint a vizsgált kitettségtípusnak a portfólió egyéb kitettségtípusaihoz viszonyított lényegességére tekintettel – aránytalanok.

(11) A gazdasági mutatók értékeit vagy változásait kell figyelembe venni, attól függően, hogy a gazdasági mutatót szokásosan milyen módon jelentik, valamint attól függően, hogy az milyen mértékben jelzi a ciklikusságot.

(12) Egy gazdasági mutatót minden egyes olyan joghatóság vagy adott esetben kisebb földrajzi terület tekintetében egyszer szerepeltetni kell az irányadó gazdasági mutatókészletben, amely az adott kitettségtípus tekintetében jelentős súlyt képvisel. Ennek célja, hogy a mutatókészlet megfelelően tükrözze az ilyen típusú kitettségek földrajzi megoszlását. Hasonló szabályt kell alkalmazni minden olyan iparágra, amely a kitettségtípus tekintetében jelentős súlyt képvisel. Csak abban az esetben engedhető meg, hogy az intézmények a gazdasági dekonjunktúra azonosítása céljából csoportosítsák a joghatóságokat vagy az ágazatokat, ha e különböző joghatóságok vagy különböző ipari ágazatok esetében erősen korrelál a gazdasági mutatók tényleges értékeinek mozgása.

(13) Meg kell határozni azt a múltbeli időintervallumot, amely alatt egy adott gazdasági mutató értékeit meg kell vizsgálni. Minden egyes gazdasági mutató esetében 20 éves alapértelmezett időtávot kell meghatározni. Ennek célja, hogy a múltbeli megfigyelési időszak legalább két gazdasági ciklusra kiterjedjen. Amennyiben azonban az említett 20 év nem tartalmaz kellően kedvezőtlen értékeket, az intézmények számára elő kell írni, hogy ennél korábbi

adatokat is figyelembe vegyenek. Az értékeket „nem kellően kedvezőtlennek” kell tekinteni, ha a gazdasági mutató változékonysága az említett 20 éves megfigyelési időszakban nem reprezentatív az adott mutató jövőbeni változékonyságának valószínű tartományára.

(14) Az egyszerűség és az összehasonlíthatóság érdekében a visszaesési időszak időtartama legalább 12 hónap. Az eredmények minél nagyobb pontossága érdekében ezt az időtartamot minimumnak kell tekinteni. Az intézmények számára elő kell írni, hogy hosszabb időtartamot alkalmazzanak, amennyiben a visszaesési időszakhoz kapcsolódó gazdasági mutató(k) legkedvezőtlenebb értéke(i) hosszabb visszaesésre utal(nak). A visszaesési időszak időtartamának a vizsgált kitettségtípusra jellemző ciklikus viselkedés során tapasztalt kedvezőtlen feltételeket kell tükröznie, nem pedig a gazdaságban bekövetkező, a gazdasági mutatók értékére hosszú távon hatást gyakorló strukturális változásokat.

(15) Az 575/2013/EU rendeletben foglalt, az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők becslésére vonatkozó követelmények előírják az intézmények számára, hogy dokumentálják minősítési rendszereik kialakítását és működési részleteit, beleértve a gazdasági dekonjunktúrák azonosítására szolgáló eljárásaik kialakítását, és őrizzék meg az említett rendeletben foglalt becslési követelményeknek való megfelelést igazoló bizonyítékokat. Az 575/2013/EU rendelet előírja továbbá, hogy az intézményeknek új információk felmerülésekor, de legalább évente felül kell vizsgálniuk az LGD-re és a hitelegyenértékesítési-tényezőre vonatkozó becsléseiket, valamint az e becslések elkészítéséhez szükséges bemeneti adatokat.

(16) E rendelet rendelkezései szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mivel az IRB-módszer alkalmazásához használt két különböző kockázati paramétert – nevezetesen a saját LGD-becsléseket és a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becsléseket – érintő gazdasági dekonjunktúra jellegével, súlyosságával és időtartamával foglalkoznak. Annak biztosítása érdekében, hogy a gazdasági dekonjunktúra időszakainak az LGD céljából, illetve a hitel-egyenértékesítési tényező céljából történő azonosításához szükséges rendelkezések következetesek legyenek, és egyidejűleg lépjenek hatályba, valamint az említett rendelkezésekhez való gyors hozzáférés biztosítása érdekében kívánatos az 575/2013/EU rendelet 181. cikkének (3) bekezdésében és 182. cikkének (4) bekezdésében előírt szabályozástechnikai standardokat egyetlen rendeletbe foglalni.

(17) Tekintettel a saját LGD-becslések és a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések szempontjából releváns egyéb uniós jogi aktusokkal való kölcsönhatásra, e rendelet alkalmazásának kezdőnapját 2021. január 1-jéig el kell halasztani. Az intézményeknek mindenekelőtt meg kell felelniük az illetékes hatóságok által az (EU) 2018/171 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel ([2]) összhangban meghatározott felülvizsgált lényegességi küszöbnek.

(18) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.

(19) Az Európai Bankhatóság nyilvános konzultációkat bonyolított le az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az esetlegesen kapcsolódó költségeket és hasznokat az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) 10. cikke szerint, továbbá kikérte az 1093/2010/EU rendelet 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviseleti csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A gazdasági dekonjunktúra jellegének, súlyosságának és időtartamának meghatározása

(1) Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdése b) pontjának vagy 182. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az említett rendelet 142. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott minden egyes kitettségtípus esetében azonosítani kell a gazdasági dekonjunktúrát.

([2]) A Bizottság (EU) 2018/171 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. október 19.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a késedelmes hitelkötelezettség lényegességi küszöbére vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 32., 2018.2.6., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(2) Egy adott kitettségtípus esetében a gazdasági dekonjunktúra azonosítása során a következő részletes szabályokat kell alkalmazni:

a) a gazdasági dekonjunktúra jellegét olyan gazdasági mutatók egy halmaza határozza meg, amelyek a 2. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban az adott kitettségtípusba tartozó kitettségek szempontjából irányadónak minősülnek (a továbbiakban: irányadó mutatókészlet);

b) a gazdasági dekonjunktúra súlyosságát azon, 12 hónapos időszakra vonatkozó legkedvezőtlenebb érték (a továbbiakban: a legkedvezőtlenebb 12 hónapos érték) jelzi, amely az irányadó mutatókészletben szereplő minden egyes gazdasági mutató tekintetében a 3. cikkel összhangban az adott gazdasági mutatóra meghatározott múltbeli időtávon (a továbbiakban: alkalmazandó időtáv) belül figyelhető meg;

c) a gazdasági dekonjunktúra egy vagy több olyan különálló visszaesési időszakból áll, amelyek magukban foglalják az irányadó mutatókészletben szereplő gazdasági mutatók legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékeihez kapcsolódó csúcsokat és mélypontokat; ezen időszakok mindegyike a 4. cikkel összhangban meghatározott időtartamot fed le (a továbbiakban: visszaesési időszak időtartama).

(3) A (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásában azok a 12 hónapos időintervallumok, amelyekre egy gazdasági mutató értékei vonatkoznak, az alkalmazandó időtáv bármely időpontjában kezdődhetnek.

(4) A (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásában:

a) a visszaesési időszakot olyan meghatározott időszaknak kell tekinteni, amelyben valamely gazdasági mutató a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékét mutatja;

b) amennyiben különböző, jelentős mértékben korreláló gazdasági mutatók egyidejűleg vagy röviddel egymás után érik el a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékekhez kapcsolódó csúcsokat vagy mélypontokat, azokat a visszaesési időszakokat, amelyekben az említett mutatók elérik a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értéküket, egyetlen visszaesési időszakként kell kezelni, amely lefedi az összes említett mutató legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékeit.

2. cikk

Az irányadó mutatókészlet

(1) Egy adott kitettségtípuson belüli kitettségek esetében a következő gazdasági mutatókat kell irányadóként besorolni:

a) minden kitettségtípus esetében:

   i. bruttó hazai termék (GDP);

   ii. munkanélküliségi ráta;

   iii. a kívülről kapott összesített nemteljesítési ráta, amennyiben rendelkezésre áll;

   iv. a kívülről kapott összesített hitelezési veszteségek, amennyiben rendelkezésre állnak;

b) az a) pontban felsorolt gazdasági mutatókon kívül:

   i. vállalati ügyfelekkel vagy a lakossági ügyfelekhez sorolt kis- és középvállalkozásokkal (kkv-k) szembeni kitettségek esetében: ágazat- vagy iparágspecifikus indexek;

   ii. vállalati vagy lakossági ügyfelekkel szembeni lakóingatlan-kitettségek esetében: lakásárak vagy lakásárindexek;

   iii. vállalati ügyfelekkel vagy a lakossági ügyfelekhez sorolt kkv-kal szembeni kereskedelmiingatlan-kitettségek esetében: kereskedelmiingatlan-árak vagy kereskedelmiingatlan-árindexek, valamint kereskedelmi ingatlanok bérleti díjai vagy kereskedelmi ingatlanok bérleti árindexei;

   iv. az i., ii. vagy iii. pont hatálya alá nem tartozó, lakossággal szembeni kitettségek esetében: a háztartások teljes adósságállománya és a rendelkezésre álló személyi jövedelem, minden olyan esetben, amikor rendelkezésre áll;

   v. speciális hitelezési kitettségek esetében:

      – ingatlan esetében: ingatlanárak vagy ingatlanárindexek, ingatlanok bérleti díjai vagy ingatlanok bérleti árindexei a lakó-, kereskedelmi vagy ipari ingatlanok esetében, az esettől függően,

      – projektfinanszírozás esetében: az alapul szolgáló, szállított termékek árai,

– tárgyieszköz-finanszírozás esetében: a biztosíték adott típusának vagy típusainak indexei,

– árufinanszírozás esetében: az adott árutípus árai vagy árindexei;

vi. intézményekkel szemben fennálló kitettségek: pénzügyi hitelindexek;

c) az a) és b) pontban felsorolt gazdasági mutatókon kívül bármely más olyan gazdasági mutató, amely a vizsgált kitettségtípusba tartozó kitettségekre jellemző gazdasági ciklus magyarázó változója vagy mutatója.

(2) Az egy adott kitettségtípuson belüli kitettségekre vonatkozóan az (1) bekezdéssel összhangban azonosított gazdasági mutatóknak tükrözniük kell a kitettségek földrajzi és adott esetben ágazati eloszlását az adott kitettségtípuson belül.

E célból a gazdasági mutatót a következőknek megfelelően kell belefoglalni az irányadó mutatókészletbe:

a) minden egyes joghatóságra vonatkozóan egyszer, vagy adott esetben egy adott joghatóságon belüli minden olyan földrajzi területre vonatkozóan egyszer, amely az adott kitettségtípus tekintetében jelentős súlyú; valamint

b) adott esetben minden olyan ágazat esetében egyszer, ahol az adott kitettségtípus jelentős hányada összpontosul.

Ha azonban a második albekezdésnek megfelelően figyelembe veendő gazdasági mutatók erősen korrelálnak a különböző joghatóságok vagy adott esetben egy joghatóságon belüli különböző földrajzi területek vagy adott esetben különböző ágazatok között, akkor az említett joghatóságok, földrajzi területek vagy ágazatok egészét tükröző együttes gazdasági mutató is választható.

3. cikk

Az alkalmazandó időtáv meghatározása

Az 1. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a gazdasági mutatókra alkalmazandó múltbeli időtáv az a 20 éves időszak, amely azzal az időponttal végződik, amikor az intézmény e rendelettel összhangban megállapítja a gazdasági dekonjunktúrát. Amennyiben azonban egy gazdasági mutatónak az említett 20 éves időtáv alatti változékonysága nem reprezentatív az adott mutató jövőbeli várható változékonyságának tartományára nézve, az adott mutatóra alkalmazandó múltbeli időtávnak olyan hosszúnak kell lennie, hogy elegendő legyen a valószínű változékonyságtartományt reprezentáló értékek biztosításához.

4. cikk

A visszaesési időszak időtartama

Az 1. cikk (2) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a visszaesési időszak időtartamát a következőképpen kell meghatározni:

a) az 1. cikk (4) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó esetben az egyszeri visszaesési időszak olyan időszak, amely elég hosszú ahhoz, hogy lefedje az adott egyszeri visszaesési időszakhoz kapcsolódó különböző gazdasági mutatók esetében megfigyelt legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékekhez kapcsolódó valamennyi csúcsot vagy mélypontot;

b) minden olyan esetben, függetlenül attól, hogy az eset az 1. cikk (4) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozik-e vagy sem, amikor a szóban forgó gazdasági mutató vagy mutatók tekintetében az alkalmazandó időtáv alatt megfigyelt különböző 12 hónapos értékek nem térnek el jelentősen a legkedvezőtlenebb 12 hónapos értéküktől egy, az alkalmazandó időtávba tartozó meghatározott, folyamatos időszak alatt, a visszaesési időszaknak elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy tükrözze a szóban forgó gazdasági mutató vagy mutatók esetében megfigyelt elhúzódó súlyosságot;

c) minden olyan esetben, függetlenül attól, hogy az eset az 1. cikk (4) bekezdésének b) pontja alá tartozik-e vagy sem, amikor a gazdasági mutató vagy mutatók a szóban forgó gazdasági mutató vagy mutatók tekintetében az alkalmazandó időtáv alatt megfigyelt legkedvezőtlenebb 12 hónapos értékekhez kapcsolódó csúcsokkal vagy mélypontokkal szomszédos csúcsokat vagy mélypontokat mutat vagy mutatnak, és ezek a szomszédos csúcsok és mélypontok nem térnek el jelentősen az adott mutató vagy mutatók tekintetében az adott időtávban megfigyelt legkedvezőtlenebb 12 hónapos értéktől, valamint a szomszédos csúcsok és mélypontok ugyanazon átfogó gazdasági feltételhez kapcsolódnak, a visszaesési időszak időtartamának tükröznie kell azon elhúzódó időszak teljességét, amelynek során e csúcsokat és mélypontokat megfigyelték;

d) az 1. cikk (4) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó esetben, ha sem e cikk b) pontja, sem c) pontja nem alkalmazandó, a visszaesési időszak az a 12 hónapos időszak, amelyre a legkedvezőtlenebb 12 hónapos érték vonatkozik.

5. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. március 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN